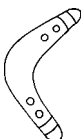
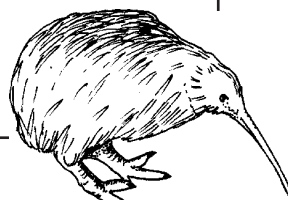
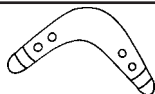

NOVA AKADEMIANO: TREVOR STEELE

Esperanto sub la Suda Kruco

Majo-Junio 2001
Numero 51 (vol. 9, no. 3)

ISSN 1039-9380

Esperanto sub la Suda Kruco

Oficiala organo de la Aŭstralio kaj la Nov-Zelanda Esperanto-Asocioj

Numero 51 (volumo 9, numero 3), Majo-Junio 2001

Redaktoro: Donald Broadribb

PO Box 643, York WA 6302, Aŭstralio

☎: (08) 9641 1937

Faksoj: (08) 9641 1134

E-poŝto: donaldbroadribb@mac.com

Libroservo

Libroservo de AEA, Esperanto-Domo, 143 Lawson St Redfern, NSW 2016, Aŭstralio. E-poŝte: libroservo@ans.com.au

Korespondaj kursoj

Hazel Green, 44 Towomba Road, Oakey Qld 4401, Aŭstralio. E-poŝte: hazgreen@tmba.design.net.au

SE VI DEZIRAS LEGI PRI IO, VERKU ARTIKOLON!

Jes, ĉu vi ne ofte pensis kiam vi elkovertigis vian novan ekzempleron de *Esperanto sub la Suda Kruco*: “Ni vere bezonas artikolon pri ...?” Do sendu tiun amatan eseon, ideon, rakonton, esprimon de vidpunkto, leteron, desegnaĵon, foton. Ni preferas ke vi sendu vian kontribuon per e-poŝto, al la adreso donaldbroadribb@mac.com; vi povas ankaŭ sendi ĝin sur Zip-disko (100mg aŭ 250mb), sur komputila disko (Mac aŭ Windows), sur KD, aŭ sur papero. Se vi sendas sur papero, la teksto devas esti klare tajpita per freŝa rubando. Tajpu sur nur unu flankon de ĉiu folio, kun ekstra spaco inter ĉiuj linioj. Netajpitaĵn manuskriptojn ni ne akceptas.

La redaktoro rajtas redakti, korekti kaj konformigi al la stilo kaj kutimoj de ĉi tiu gazeto ĉiun tekston antaŭ aperigo. Laŭbezone teksto povas esti mallongigita. Pri la enhavo de artikolo respondecas nur ĝia aŭtoro.

La kovrilbildo: Trevor Steele ĉe unu el la Somerlernejoj de AEA. En aprilo 2001 Trevor estis elektita por naŭ jaroj al la Akademio de Esperanto. Pli da detaloj sur paĝo 13.

EN ĈI TIU NUMERO

Artikoloj:

Oficialaj festotagoj en Esperantio	5
Librovendoj de UEA 2000	6
Vizito al la nacia Esperanto-biblioteko (Jennifer Bishop).....	6
Ĉu fakultativa akuzativo? (Eugène de Zilla)	8
Interrete	11
La ekzamenoj de AEA (Marcel Leereveld)	11
NZEA jarkunsido (Howard Gravatt)	12
Trevor Steele, Akademiano.....	13
Tri rakontoj.....	13
Oz: la lando sen problemoj (Joyce Bunting).....	15
De la sekretario de AEA	17
Skribas la legantoj	18
Mesaĝo de la prezidanto de AEA....	19
El la regionoj	20
Auditor's Report.....	21

Recenzoj:

<i>Esperanto en Ruslando: Historia skizo</i> (D.B.)	3
<i>La Hobito</i> de Tolkien (D.B.).....	3
<i>Resurekto</i> de Tolstoj (D.B.).....	4
<i>Rusaj Amnovejoj</i> de Ĉeĥov, Bunin, & Nabukov (D.B.).....	5

English Supplement

ESK estas legebla per la Interreto: <http://www.poboxes.com/esk>

Limdato por artikoloj por la julia numero: 15 junio.

Recenzas via redaktoro

Halina Gorecka kaj Aleksander Korjenkov: *Esperanto en Ruslando – Historia skizo*. Jekaterinburg: Sezonoj, 2000. 40p., broŝ. Takso:

Nepre historio de la Esperanto-movado en iu aparta lando devas esti tre teda, ĉu ne? Sed, ne. Ĉi tiu verketo, malgraŭ sia tre malgranda amplekso, estas tre interesa kaj leginda.

Eble tio estas ĉar Esperanto komenciĝis en la Rusia imperio; eble ĉar en 1937-08 Stalin decidis ke la ĉefaj Esperantistoj en Rusio devas esti ekzekutitaj, kaj la movado en Rusio devas ekĉesi. Eble ĉar post la morto de Stalin Esperanto iom post iom repermesiĝis en Sovetio. Eble ĉar en la aktuala mondo Rusaj Esperantistoj denove estas grava influo en la monda movado, kaj la Eldonejo Sezonoj estas unu el la plej aktivaj kaj prestiĝaj eldonejoj Esperantistaj.

Ĉiukaze, al historiemoj mi multe rekomendas ĉi tiun broŝureton.

John Ronald Reuel Tolkien: *La Hobito, aŭ tien kaj reen*. Tr. Christopher Gledhill (tr. de la poemoj: William Auld). Ilustris Maŝa Bojenova. Jekaterinburg: Sezonoj, 2000. 224p. bind. Takso:

Min plezurigis legi ĉi tiun aventurromanon, verkitan Anglalingve en 1937 sed nur nun aperintan en Esperanto. La traduko fluas tiel nature, ke oni facile kredus legi originalan verkon Esperantlingvan. Pro tio, grandan gratulon al la tradukinto.

Malsimile al la grandega trilogio *La Kunularo de la Ringo*, *La Hobito* estas relative simpla, rapidmova verko, kies origino en rakontado al la infanoj de la aŭtoro estas klare rekoncible. Tial la leganto neniam enuas, la teksto neniam tedas. Krome, la ĉarme simplaj primitivstilaj ilustraĵoj desegnitaj de Maŝa Bojenova multe

kontribuas al la plezuro de la leganto. Egale plezurige, la preso estas klara, facile legebla. La bindo estas sufiĉe fortika, kvankam neniel luksa, la papero estas bona.

Se vi ĝis nun ne legis la romanon, jen bela oportuno ĝin legi kaj ĝui. La temo estas relative simpla:

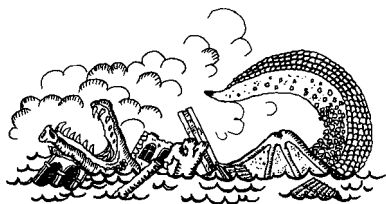
Hobito nomita Bilbo (Hobitoj estis unu el diversaj homsimilaj gentoj el la fabelepoko) vivas komforte kaj senevente en sia vilaĝo truhejmo. Subite lin vizitas sorĉisto nomata Gandalfo, por inviti lin aventuri. Li ĝentile kaj firme rifuzas la inviton. La sekvan tagon alvenas granda nombro da gnomoj pretaj gastigi Bilbo, laŭ invito donita de Gandalfo. Montriĝas ke Gandalfo promesis al ili ke Bilbo (eksperta rompŝtelisto, laŭ Gandalfo) akompanos kaj helpos ilin dum trezor-serĉa aventuro.

Konforme al la fabeltradicio. ili intencas trovi drakon kiu gardas valorigan trezoron, mortigi ĝin, kaj forporti la trezoron por si mem. Bilbo ricevos parton, kompreneble.

Frue dum la aventuro Bilbo, sekve de enigmokonkurso kun strangulaĉo nomata Golomo, gajnas magian ringon kiu kapablas nevidebligi lin. Per la helpo de tiu ringo li sukcesigas ilin venki aŭ pacigi diversajn malamikojn (goblenojn [kiaj ili estas? Legu kaj informiĝu!], elfojn [ne similaj al tiuj en *PIV*], araneojn, kc.) kaj fine atingi la drakon mem.

La drako ja estas mortigita — mi

ne diros la kielon — kaj post kelkaj malagrablaj problemoj la aventuro sukcese finiĝas.

Ensume: bona aventurromano, ĉu por infanoj, ĉu por fantaziŝatantoj, do alte rekomendata.

Lev Tolstoj: *Resurekto*. Tr. Viktor Sapojnikov. Jekaterinburg: Sezonoj, 2000. 268p. bind. Takso: .

Lev Tolstoj [Anglalingve ni kutime nomas lin *Leo Tolstoj*] eldonigis ĉi tiun romanon en 1899. Mi komencis tralegi la verkon iom heziteme, ĉar mi anticipis tre tedan malnovmodan rakonton — iom influis min memoroj pri klopodo legi *Milito kaj Paco*-n antaŭ pli ol kvin jardekoj; ĝi min plene konfuzis kaj malinteresis min pri legi Tolstojon.

Do min tre plaĉe surprizis trovi antaŭ mi tre rapidmovan, interesan rakonton kiu ne nur maledis min, sed konstante instigis min repreni la volumon por plu legi senhalte.

Iam, laŭdire, la komponisto Ŝostakoviĉ ironie komentis ke “Caro Nikolao II sekvis Caro Jozefo [Stalin]”. Nu, Caro Nikolao II, la lasta Rusa Caro, estis la Caro reganta dum la periodo de ĉi tiu romano, kaj “Caro” Jozefo estis la reganto dum la plejparto de la Sovetia komunisma reĝimo. La priskribo de la vivo kaj reĝimo en Rusio dum la periodo de Caro Nikolao II mirige (al mi) similegas al la priskriboj kiujn ni konas pri la vivo en Rusio dum la periodo de Stalin. La leganto demandas al si kiom da vera diferenco inter la antaŭ-Revolucia kaj post-Revolucia Rusio efektive ekzistis. Tre evidente Tolstoj respondus (kun Ŝostakoviĉ): nenia diferenco.

Tio ne estas nur sencela medito mia. Grandaparte *Resurekto* dediĝas al priskribo de la kondiĉoj de la rusa popolo, kaj al la tiamaj planoj por revolucio kiujn pretigis komunistoj. Tolstoj profete antaŭvidis ke en la praktiko tia revolucio malmulton ŝanĝos. Kaj tiel estis: la nomoj ŝanĝiĝis, sed la socia sistemo restis sama kvankam kun nova nomo. Unu aristokrataron anstataŭis alia, laŭteorie la ideologio malsamis, sed en la praktiko ĝi manifestiĝis idente.

La intrigo de la romano: en la domo de la familio de Princo Neĥludov estis servistino Maslova. Dum sia juneco Neĥludov havis tre fortan kristanan konsiencon, kaj liaj rilatoj kun Maslova estis nur tiuj de bonaj amikoj. Sed dum periodo de militistoserĝo Neĥludov perdis tiun konsiencon, iom perforte amoris Maslovan, kaj ŝin gravedigis. Li donis al ŝi “kompensan” monsumon kaj forgesis pri ŝi.

En la komenco de la romano, multe pli aĝa Neĥludov servas kiel ĵuriano en tribunala procezo kontraŭ putino. La putino estas...Maslova. La akuzo estas ke Maslova venenis diboĉeman viron, por ŝteli de li. Ŝi konfesas ke ŝi ja trinkigis al li la venenon, sed ke ŝi kredis ĝin nur dormigilo. Ŝi ne intencis mortigi lin.

Lev Tolstoj

La ĵurio konviktas ŝin, kredante ke ĝia verdikto temas pri senintenca mortigo, por kiu estus “nesevera” puno (ŝajne: ekzilo); sed pro kelkaj juraj eraroj en la vortigo, ĝi estas oficiale interpretata kiel murdoverdikto, kiu sekvigas severegan verdikton. Neĥludov, ŝokite, trovas ke la rimedoj por ŝanĝi la neintencitan verdikton estas longaj kaj komplekseĝaj. Li tamen entreprenas tiun taskon, kaj la plejparto de la romano priskribas tion. Li

devas apelacii al ĉiam pli altaj instancoj. Intertempe, Maslova estas traktata kiel murdintino, kaj estas metita inter la plej malestimatajn enkarcerigitojn (inter kiuj estas veraj krimuloj kaj senkulpuloj miskondamnitaj).

Dum Neĥludov ekzamenas la problemon de Maslova, li ŝokate trovas la diferencegon inter la vivkondiĉoj de la aristokratoj (inter ili ja estas li) kaj de la kampara popolo. La kamparanoj estas multrilate apenaŭ pli bonstataj ol sklavoj — kaj grandparte la aristokratoj traktas ilin kiel sklavojn.

Kiam li vidas la kondiĉojn de la enkarcerigitoj, li ekkonscias pri kiel fimalicaj estas la plenumantoj de la justico.

Pro la verdikto, Maslova estas kondamnita kiel murdinto, kies puno estas kondamno al bagnado¹. Dum multaj vizitoj al prizonoj Neĥludov ekkonas la krimularon kaj la kialojn de ilia enprizonigo; la detaloj multe pensigas min pri la sociromanoj de Charles Dickens.

Literaturistoj pretendas trovi en Neĥludov sinportreton de Tolstoj mem.

Al ĉiu serioza leganto mi elkore rekomendas ĉi tiun romanon.

Anton Ĉeĥov, Ivan Bunin, Vladimir Nabokov: Rusaj am-noveloj. Tr. Grigori Arosev kaj Aleksander Korĵenkov. Jekaterinburg: Sazonoj, 2000. 24p. broŝ. Takso: .

Ĉi tiu broŝureto enhavas tri novelojn en la klasika Rusa verkstilo. Ili estas bone verkitaj kaj bone tradukitaj — kvankam eble ne tute kontentigaj por modernaj legantoj kiuj kutimas al iom pli rapidmovaj, aŭ pli emocidetalaj prezentaĵoj. Tamen por la amanto de la Rusa literaturo, aŭ por scivolemuloj pri ĝi, la libreto estas tre rekomendinda.

OFICIALAJ FESTOTAGOJ EN ESPERANTIO

La artikolo 8, paragrafoj 2, de la PROJEKTO DE KAROLOVARO listigas la kvar oficialajn festotagojn de la naskiĝonta Esperanta Civito:

a) la 14a de aprilo, Memortago de ĉiuj Pioniroj;

b) la 26a de julio, Tago de la Esperanta Lingvo;

c) la 10a de aŭgusto, Tago de la Esperanta Civito;

ĉ) la 15a de decembro, Tago de la Esperanta Kulturo.

La lasta kaj la unua koincidas kun la naskiĝo kaj morto de Lazaro Ludoviko Zamenhof, la tria kun la lanĉo de la Pakto por la Esperanta Civito, en 1998.

Ĉi-lasta praktike koincidas kun la tago de la aprobo pri la FUNDAMENTO, PRI LA DEKLARACIO DE ESPERANTISMO kaj pri la Esperanto-flago, en Bulonjo-ĉe-Mar, 9 aŭgusto 1905.

Cetere, en la sama tago (sed de 1887) d-ro Zamenhof edziĝis al f-ino Klara Zilbernik: ĉu hazardo aŭ signo de l' destino?

Se ne ekzistas duboj pri tiuj tri datoj, mankas certeco pri la dato de la eldono de la UNUA LIBRO.

La Rusa cenzuro funkciadis laŭ du etapoj: unue ĝi permesis la eldonon, due ĝi permesis la surmerkaton.

La unua permeso datiĝas (laŭ gregoria kalendaro) 2 junio 1887: tiam la manuskripto ne estis plu modifebla.

La dua datiĝas 26 julio 1887: tiam la libro estis jam presita. Ambaŭ datoj estas konfirmitaj ĉe diversaj aŭtoroj.

Lastatempaj esploroj (pri kio en unu el la lastaj numeroj de *El Popola Ĉinio*) fiksas je 21 julio 1887 la presfinon ĉe la entrepreno Kelter en Varsovio.

[Laŭ Heroldo Komunikas]

¹Forced labour. — La bagnejoj poste famiĝis sub la nomo “gulagoj”.

LIBROVENDOJ DE UEA 2000

Nombro da ekzempleroj en sume	Titolo kaj aŭtoro
485	<i>Hejma vortaro</i> , red. Jouko Lindstedt
477	<i>Pasporta Servo</i> , listo de gastigantoj de TEJO
349	<i>Esperantaj sinonimoj</i> , Jaan Ojaloo
275	<i>Paĉjo, kio estas rasismo?</i> Tahar Ben Jelloun
221	<i>Internaciaj Ekzamenoj de ILEI/UEA</i> , gvidilo
179	<i>Saluton!</i> lernolibro, Audrey Childs-Mee
173	<i>Lito apud la fenestro</i> , rakontoj, Betty Salt
164	<i>Kio estas demokratio?</i> D. Beetham & K. Boyle
129	<i>Zamenhof, hodiaŭ</i> , A. Chiti-Battelli
128	<i>Diccionario de bolsillo</i> , poŝvortaro hispana
118	<i>Faktoj kaj fantazioj</i> , Marjorie Boulton
114	<i>La nigra insulo</i> , aventuroj de Tinĉjo
113	<i>Metodiko de la Esperanto-instruado</i> , R. Rakusha
107	<i>Monumente pri Esperanto</i> , Hugo Röllinger
105	<i>La laboro de UEA por pli paca mondo</i> , Ulrich Lins
102	<i>Asteriks ĉe la olimpiaj ludoj</i> , Gosciny/Uderzo
102	<i>Kio ni estas kaj kion ni celas?</i> Pri Praga Manifesto
100	<i>Strategio de Esperanto en la nova jarmilo</i> , G.C. Fighiera
96	<i>Asteriks kaj Kleopatra</i> , Gosciny/Uderzo
91	<i>De tajgo al minaretoj</i> , A.Fighiera-Sikorska/J.Gibczynska
38	<i>La ŝtona urbo</i> , romano de Anna Lowenstein
36	<i>Apartaj mondoj: verboj kaj participoj</i> , Geraldo Mattos
31	<i>Gramatiko de Esperanto</i> , Miro-

slav Malovec

- 31 *La ĉefaj principoj de fremdlingva instruado*, A. Melnikov
- 31 *Alico en Mirlando*, infanklasikaĵo, Lewis Carroll
- 29 *Cu ŝi mortu tra-fike?* seksa-krima romano, J. Balano
- 29 *Cent Ĉinaj fabloj*, komp. Gao Jingmin
- 29 *La vort-teorio de Esperanto*, R. de Saussure
- 28 *Lingva arto*, festlibro Auld/Boulton, red. V. Benczik
- 27 *Surklifa*, romano de S. Elgo
- 26 *Nomoj*, noveloj de J.H. Rosbach

[Noto: la librokvantoj listitaj por la unuaj 10 verkoj inkluzivas ekzemplerojn venditajn al aliaj libroservoj. Komence kun *La ŝtona urbo* la nombroj indikas nur ekzemplerojn venditajn al individuaj aĉetantoj.]

Rimarku ke el proksimume 4000 ekzempleroj venditaj, nur proksimume 440 estis de literaturo, dum la tuta jaro!

VIZITO AL LA NACIA ESPERANTO- BIBLIOTEKO

de Jennifer Bishop

Malofta oportuno aperis post mia reveno el Anglio post la forpaso de mia patrino. Mia edzo Alan bonkore planis vojaĝeton al Braidwood NSK por festi 60jariĝon de amikino el Sidnejo. Eble vi ne scias ke Braidwood estas ĉarma antikva urbeto ĉe grava vojokruĉiĝo, Kanbero estas nordokcidente kaj Bateman's Bay, bela turista loko, estas sudoriente. Ni sukcesis flugi senpage al Kanbero de kie ni luis aŭtomobilon por veture travagadi nian imponan ĉefurbon kaj la ĉirkaŭan kamparon.

Traironte Kanberon, mi nepre kaptis la oportunon por iom da Esperanto-kontakto. Unue mi aranĝis renkontiĝon kun Peter Hai, prizor-

ganto de la nacia Esperanto-biblioteko ĉe INSTITUTO POR INTERNACIAJ AFEROJ, mirinde taŭga loko, kaj due mi aranĝis kunsidon kun nia fidela amikino, Marj Ellyard, emerita membro de la ekzamena komisiono kaj kreinto de lerniloj inkluzive kompleton de vortludoj.

Peter Hai kaj Jennifer Bishop

Ĉe la biblioteko ni renkontis unue Bernadette-n kiu interalie prizorgas la bibliotekon de la Instituto. Plezurigis ŝin vidi interesatojn pri la Esperanto-biblioteko ĉar malmultaj homoj vizitas ĝin, plejparte kompreneble pro nuna manko de Esperantistoj en ACT.

Mia lasta vizito okazis antaŭ eble 5 jaroj, de kiam mi certe rimarkis la intertempan laboron de Peter Hai. Li multe ordigis la librojn sur la bretaro kaj stakigis kestojn antaŭ ĝi pro manko de spaco sur la bretoj.

Troviĝas trezoro de pli ol 2500 tekstoj kun pluraj binitaj kolektoj de gazetoj internaciaj kaj naciaj.

Ni parolis pri la ebleco sendi kelkajn kolektojn al la Nacia Biblioteko por konservado kaj por krei pli da spaco.

Tion Peter avide konsentis fari kaj pro baldaŭa revizito al Kanbero mi proponis kunporti el Melburno du ekzemplerojn de ĉiu numero de *Aŭstralia Esperantisto*, ekde la '50aj jaroj, antaŭulo de *Esperanto sub la Suda Kruco*.

Tio ne nur feliĉigis Peter-on sed ankaŭ Margaret Inglis-on, bibliotekist-

ino de MES kiu ofte plendas pro manko de spaco en la ŝrankoj. Estas daŭra problemo kion fari pri Esperanto-libroj kiuj reaperas post la forpaso de niaj amikoj kaj kiujn ni tute ne emas forĵeti.

Bedaŭrinde ankaŭ al la novaj Esperanto-grupoj en niaj najbaraj landoj ne tre allogas malnovaj libroj, sed nun ni scias ke almenaŭ ĉiuj Aŭstraliaj publikaĵoj en Esperanto trovas eternan lokon ĉe la Nacia Biblioteko.

Kun Marj Ellyard ni ĝuis kafumadon kuraĝigante ŝin ke Esperanto havas bonan estontecon en Aŭstralio kaj la tuta regiono Oceanio. Bonkore donacinte plurajn ekzemplerojn de la kompleto de Esperanto-vortludoj, ŝi ankaŭ fervore akceptis inviton deĵori ĉe Esperanto-budo dum la internacia konferenco GLOBAL GREENS 2001.

Atendu raporton pri GLOBAL GREENS 2001 en venonta ESK! □

Trinkis sian kutiman kafon Jozefo kaj Johana dum ili aŭskultis la radion. "Hodiaŭ estos 5 ĝis 9 cm da neĝo kaj estas deklarita krizostato," diris la veterprognozo. "Vi devas restadigi viajn aŭtojn sur la flanko de la vojo kun neparaj numeroj."

Diris Jozefo, "Do bone," kaj forlasis la tablon.

La sekvantan matenon, kiam ili sidis trinkantaj sian kafon, la veterprognozo sonis: "Estos 4 ĝis 5 cm da neĝo hodiaŭ, kaj krizostato estas deklarita. Vi devas restadigi viajn aŭtojn sur la flanko de la vojo kun paraj numeroj."

Ree respondis Jozefo, "Do bone," kaj forlasis la tablon.

Du tagojn poste, kiam ili estis trinkantaj kafon, la veterprognozo diris: "Estos hodiaŭ 10 ĝis 19 cm da neĝo, kaj krizostato estas deklarita. Vi devas restadigi viajn aŭtojn sur la ..." tiam malaperis la elektro kaj Jozefo ne aŭdis la ceteron de la instrukcioj.

Li sin turnis al Johana, "Nu bone, kion mi faros nun, Johana?"

Respondis Johana, "Ho Jozefo, nur lasu la aŭton en la garaĝo hodiaŭ."

[El *Tamen Plu*]

Ĉu fakultativa akuzativo? de Eugène de Zilla

Kiam nia lingvo estis nova kaj centro de atentoj amaj kaj malamaj, svarmis reformprojektoj. Kelkajn el ili atentis eĉ la Majstro¹. Unu el la reformprojektoj plej arde pridisputataj estis la parta, aŭ tuta, forigo de la akuzativo. La Esperantistoj preskaŭ unuanime rejetis ĝin, kaj tio nin kondukis al la “Ido-krizo”.

La *Fundamento*, deviga lingvobazo al ĉiuj kiuj pretendas paroli la Esperantan, konservas senesceptan akuzativon. La problemo povas do ŝajni eksa. Sed ne tiel estas. Kvazaŭ ĉe histeria neŭrozo per hipnoto flegata, la simptomoj malaperintaj remanifestiĝas sub alia formo.

La Esperantistoj konscie akceptis ke akuzativo ekzistas — neniu ja dirus ke “Petro manĝas *pomo” — sed, ne povante repuŝi la emon anstataŭigi la gramatikan akuzativon, jen per pozicia akuzativo (kiel en la Franca kaj la Angla), jen per akuzativo neŭtral-genra (kiel en la Latina aŭ la Helena), ni trovas, eĉ el plumoj de elstaraj verkistoj, propoziciojn similajn al “Voltaire ne amis *Rousseau”; aŭ “Kalocsay traduikis **La Tragedio de l' Homo*”.

Estas ankaŭ aliaj, pli subtilaj, formoj de la forigo (forĝeso?) de la akuzativo, sed ĉi tie mi volas konsideri nur tiujn ĉi du.

Nenio lasas supozi ke la *Fundamento* allasas la “senflekseblecon” de propraj nomoj kaj de verkotitoloj (kiuj ja estas propraj nomoj de verkoj), eĉ se ili estas plurvortaj.

Kial do eblas ke onian lingvosenton ne vundas “Voltaire ne amis *Rousseau”, kiu ja estas tute simila al “Petro ne amis *Paŭlo”.

“Voltaire ne amis Rousseau” signifas tute same kiel “Rousseau ne amis

Voltaire”!

Oni ne rajtas formi akuzativon per la simpla lokado de la rekta komplemento post la subjekto kaj la verbo. Tia gramatika vortordo ne ekzistas en nia lingvo.

Kelkaj lingvoj rigardas la fremdajn vortojn (kaj inter ili la proprajn nomojn fremdajn) kiel neŭtralgenrajn kaj — plej ofte — la neŭtralgenra finaĵo de la akuzativo estas la sama kiel la finaĵo de la nominativo.

Do Francalingvan aŭ Anglalingvan Esperantiston ne ŝokas “Voltaire ne amis *Rousseau”, ĉar li sentas la vorton “Rousseau” en akuzativo pro ĝia pozicio en la propozicio; kaj Greklingvan Esperantiston “Voltaire ne amis Rousseau” ne ŝokas ĉar li sentas la vorton “Rousseau” en akuzativo pro ĝia neŭtralgenra fremdeco.

Sed ilin trompas ilia lingvosento. Esperantisto kies unua lingvo estas aglutina tuj sentas ke la propozicio “Voltaire ne amis *Rousseau” estas ambigua kaj erara.

Hungaro, ekzemple, dirus en sia lingvo: *Voltaire nem szerette Rousseau-t*, tio estas: “Voltaire ne amis Rousseau-on”. Lia lingvosento de denaska parolanto de aglutina lingvo — kia estas, iagrade, ankaŭ la Esperanta — ordonas aldoni la finaĵon akuzativon. Cetere, sufiĉas “Esperantigi” la du fremdajn nomojn, kaj diri: “Voltero ne amis *Rusoo” por ke ia ajn Esperantisto sentu la falsecon de tiu ĉi propozicio.

Evidente ni devas diri: “Voltero ne amis Russoon”, kaj, ĉar gramatika regulo ne povas varii pro ortografia malsameco de la sama vorto, ni devas allasi ke la bona formo estas: “Voltaire ne amis Rousseau-on”.

La streketo ne estas deviga, sed ĝi bone elmontras ke la radikvorto “Rousseau” ne prononciĝas laŭ regu-

¹ = Zamenhof. (DB)

loj de la Esperanta elparolo. Ni retrovas la saman utilon de la streketo se ni volas adjektivigi, sen Esperantigo, ĉi tiun nomon: “rousseau-a”.

Se ni volas ortografian unuecon de ĉiuj fremdaj nomoj, ni devas ilin draste Esperantigi, kiel jam faris Rikardo ŜULCO (Rusoo, Russoon, russoa). Sed tiu ĉi farmaniero malebligas la rekonon de nekonataj fremdaj nomoj, kaj, sekve, ilian serĉadon en enciklopediaj vortaroj. Tiom longe kiom ni ne havas enciklopedion kiel la *Brita Enciklopedio* (pli ol tridek grandaj volumoj!), la drasta Esperantigo de fremdaj nomoj restos tre malpraktika. Kion do fari?

La unua kaj plej logika ebleco estas rigardi la fremdajn nomojn kiel fremdajn radikvortojn citatajn. Ni devas do skribi (kaj prononci, se ni kapablas): “Rousseau”, “Rousseau-on”, “rousseau-a”; aŭ “Καζαντζακίς”, “Καζαντζακίς-on” “καζαντζακίς-a”; aŭ “[Ĉinaj ideogramoj]”, “[Ĉinaj ideogramoj]-on”, “Ĉinaj ideogramoj]-a”.

Tio ĉi estas ĉiam ĝusta, sed ĉu tio ĉi estas praktika, bonstila, respektanta la leganton? Nu, evidentas ke ni ne rajtas postuli ke ĉiuj Esperantistoj konu ĉiujn skribosistemojn. La nomojn ne Latinliterajn oni devas transskribi. Kiel? La la oficialaj Latinliteraj transskriboj, kiuj, pro ekzisto de elektronikaj komunikiloj, ekzistas por ĉiuj lingvoj, kaj kiujn uzadas ĉiuj bonaj enciklopediaj vortaroj.

Do ni havos: “Rousseau”, “Rousseau-on”, “rousseau-a”; “Kazantzakis”, “Kazantzakis-on”, kazantzakis-a”; “[Mao zedong]”, “[Mao zedong]-on”, “[Mao zedong]-a”.

Bone, sed ni devas formeti la parentezojn de “Mao zedong”. Ĉu ni ekhavos “Mao-on zedong-on”, ĉu “Mao-on zedong”, ĉu “Mao zedong-on”? Ni havus la saman problemon kun “Rousseau” kaj “Kazantzakis”. se ni estus uzintaj iliajn kompletajn nomojn: [Jean-Jacques-on Rousseau]-on

kaj [Nikos Kazantzakis]-on. Ĉu “Jean-Jacques-on Rousseau-on”, aŭ ĉu “Jean-Jacques-on Rousseau”, aŭ ĉu “Jean-Jacques Rousseau-on”? Ĉu “Nikos-on Kazantzakis-on”, aŭ ĉu “Nikos-on Kazantzakis”, aŭ ĉu “Nikos Kazantzakis-on”?

La problemeto ne estas nur teoria.

Tiuj kies gepatra idioma estas sen-deklinacia povas heziti kaj elekti la akuzativigon de la “esenca” parto de unueca propra nomo.

Ekzemple, William AULD, en la (elstara!) traduko de *La kunularo de l' ringo*, skribas: “... ili devas enkalkuli Samon Vato”.¹ Auld Esperantigis la nomon “Sam” por ke ĝi estu prononcebla en akuzativo; “Vato” jam, estas Esperanta anstataŭaĵo de “Gamgee”.)

Li, do, samlogike, skribus: “Mao-on zedong”, “Jean-Jacques-on Rousseau”, “Nikos-on Kazantzakis”.

Tiuj kies lingvosento fontas el deklinacia lingvo ne tenas por absurda la imitadon de la Latina: “*Caesar Servium Galbam cum legione XII... misit*”² (Cezaro sendis Servius-on Galba-on kun la dekdua legio...). Ili do skribus: “Mao-on zedong-on”. “Jean-Jacques-on Rousseau-on”, “Nikos-on Kazantzakis-on”. Sed ili eraras, ĉar la Esperanta ne estas fleksia lingvo.

En aglutinaj lingvoj, la tria solvo estas la evidenta. Ni prenu ekzemple frazon de la Hungara verkisto REJTŐ Jenő (kaj neniu min plu riproĉu ke mi legas nur “bonan” literaturon!): “*Kivéve talán Marco Polót, aki bizonnyos fókig szélhámos volt, vagy Cecil Rhodes-t, ki inkább diplomatának számít.*” (“Escepte, eble, Marco Polo-on, kiu estis iomgrade fripono, aŭ Cecil Rhodes-on, kiun oni prefere taksas diplomato.”) La “-t” litero de la “akuzativo” aldoniĝas al la lasta vorto de la nomo. Do Rejtő, se li fiparolus

¹ TOLKIEN: *La kunularo de l' ringo* (trad. William Auld), p.123. Angle: *they'll have Sam Gamgee to reckon with.*

² CEZARO: *La gaŭlia milito*, III.I.

pri ili Esperante, dirus: “Mao zedong-on”, “Jean-Jacques Rousseau-on”, “Nikos Kazantzakis-on”.

Kaj ĉi lasta estas la ĝusta maniero, kuntaŭga kun la aglutina naturo de nia lingvo, Esperantigi plurvortajn nomojn. Ne estas logike enŝovi Esperanta(j)n finaĵo(j)n en plurvortan esprimon esprimantan ununuran koncepton.

Se mi diras: “Li renkontis Sansimonon”, mi esprimas la samon kiel dirante “Li renkontis [Claude Henri de Rouvroy de Saint-Simon]-on, ĉar [Sansimon-] egalas al [Claude Henri de Rouvroy de Saint-Simon]. Do oni devas diri: “Voltaire ne amis Jean-Jacques Rousseau-on”. Kun klare esprimita akuzativo post la lasta vorto de la nomo! (Oni rajtas, se oni volas, apostrofi la substantivigan “-o”n. “Voltaire ne amis Jean-Jacques Rousseau’n”.)

Ŝajnas al mi ke fremda nomo, titolo de verko, citaĵo estas kompleta bloko kiun oni ne rajtas disigi per enŝovo de Esperanta finaĵo. Mi do dirus: “ili devas enkalkuli Sam Vatton”, kiel mi dirus: “mi legis Mao zedong-on”; aŭ “mi legis Claude Henri de Rouvroy de Saint-Simon-on”.

Sed la ĝusta, logika, homogena solvo ne ĉiam estas la plej praktika. Mi preferas Esperantigi laŭ la Zamenhofaj ekzemploj (“Ŝillero”), la nomojn kiujn mi akuzativigas, aŭ de kiuj mi derivas adjektivojn. En nominativo mi lasas la nomojn tiaj kiaj ili troviĝas en bonaj fonto-lingvaj (Anglaj, Francaj, Germanaj) enciklopediaj vortaroj. Do mi skribas: Schiller, Ŝilleron, ŝillera¹; Rousseau, Russoon, russoa; Malraux, Malroon, malroa; Mao zedong, Mao zedongon, mao-zedonga ktp. Mi do skribus” “Voltaire

ne amis Russoon”, se Voltero ne estus tre konata kaj en-PIV-igita. Mi certe skribus “Giraudoux² ne amis Russoon”, ĉar oni malfacile trovas en enciklopedio “Ĵirodu’on”.

La titolojn ni rajtas trakti kiel la nomojn plurvortajn, ili ja estas nomoj de verkoj. La akuzativigo de la titoloj sekvas la samajn regulojn kiel tiu de plurvortaj nomoj. Sed ni atentu! Eĉ se la titolo estas unuvorta! Ni do skribas: “Desdemona vidis Otelon”; sed “Rossetti tradukis *Otelo-on*”. Samkiel ni diras ke “Kalocsay tradukis *La Tragedio de l’ Homo-on*”. La gramatiko ne starigas diferencon inter titoloj Esperantaj aŭ fremdlingvaj. Do ni devas diri: “mi lernas la *Pater Noster-on* kaj la *Gaudeamus igitur-on*”. Aŭ “mi legis (la) *Ezopa saĝo-on*”. Kiam citaĵo estas la rekta komplemento de transitiva verbo, ankaŭ ĝi postulas akuzativon. Ekzemple: “Neniam forgesu la ‘eĉ guto malgranda konstante frapanta’-on de Zamenhof”³. Aŭ: “ĉiam memoru la ‘ciniko, sola eblo’-on de Kalocsay”.

Mi ne opinias, kiel MAKKINK⁴, ke ni bezonas neologisman prepozicion (“na”) por akuzativigi plurvortajn nomojn kaj titolojn. Generale oni scias kie komenciĝas nomoj aŭ titoloj, pli gravas scii kie ili finiĝas, kaj tion ĉi tre klare indikas la “-on”. Se tamen oni volas indiki la komenciĝon, ekzemple de citaĵo, oni povas uzi “la” aŭ “tiu”. Ekzemple: “Li la ‘lasu fari-on ne akceptis”, aŭ “Kalocsay tradukis la *La tragedio de l’ homo-on*”.

La akuzativo ne estas fakultativa en nia lingvo. Ni memortenu la konstantajn “ne forgesu la akuzativojn”-ojn de nia unua Esperantoinstruisto. □

[Represita kun permeso el *La Gazeto* #92.]

¹ Mi lasas senmajusklaĵojn la adjektivajn formojn de ĉi tiuj nomoj, konforme al la originala teksto de Eugène de Zillah, kvankam la kutima regulo en *Esperanto sub la Suda Kruco* estas majuskligi ankaŭ adjektivojn derivitajn el propraj nomoj. — DB

² Franca verkisto, 1882-1944.

³ Laŭ la originala Francderiva ortografio de la teksto de Eugène de Zillah: ‘Neniam forgesu la « eĉ guto malgranda konstante frapanta »-on de Zamenhof’. — DB

⁴ MAKKINK: *Nia Fundamento sub lupeo*.

INTERRETE

• E-poŝtadreso: Korektoj kaj aldonoj:

Helen Baguley:

emmanuel@northnet.com.au

Anthony Gaskell:

agaskell@intercoast.com.au

Trevor & Suzanne Holton:

trevor@veganlist.com.au

Harald Lietz: hlietz@tassie.net.au

Dianne Lukes:

diannelukes@yahoo.com

Carol Lutz: lutz@alphalink.com.au

Stephen Pitney:

Pitney@Cybernetint.net

Ken Rolls: kenrolls@hotmail.com

Emma Song:

emmasong@hotmail.com

La ĉisupraj e-poŝtadreso estis kontrolitaj la 5 de aprilo 2001.

• **TEJO-aktuale:** nova ĉiusemajna novaĵletero legebla per Interreto, aŭ ankaŭ abonebla e-poŝte (senpage). Ĉi tiu informilo de Tutmonda Esperantista Junulara Organizo prezentas nelongajn raportojn kaj informojn kiuj povas interesi junulojn. (Domaĝe, la reteldono ne uzas Unikodon, sed prezentas la Esperantajn legajojn per la -h- kaj -x- sistemoj.) La retadreso: <http://www.esperanto.org/tejo/publikajhoj/aktuale/>

• Komuniko de Vinilkosmo:

Diskoj aĉeteblas nun enrete ĉe www.vinilkosmo.com

Post longega laboro finfine Vinilkosmo ĵus enretigis sian propran TTT-ejon.

Tiu nova TTTejo estas trilingva (en Esperanto, Franca kaj Angla). Ĝi ebligas malkovri fragmentojn de la diskoj de la katalogo de Vinilkosmo kaj mendi ilin enrete. Jam proksimume 40 titoloj disponeblas. Iom post iom aldoniĝos tekstoj kaj klarigoj, kaj ni ankaŭ ŝatus aldoni aliajn lingvojn

(Hispana, Germana kaj Portugala) por malkovrigi Esperantomuzikon ankaŭ al neesperantistoj. (Homoj kiuj pretas helpi fari tradukojn por la TTTejo en tiuj lingvoj sin turnu al ni).

Sufiĉas la klarigoj, nun ni invitas vin viziti nian TTTejon... Bonan promenadon en la Esperantomuzika mondo. <http://www.vinilkosmo.com>

Martinusologio: Estas kreita nova dissendolisto por esperantistoj kiuj interesiĝas pri Kosmologio (filozofio de dana verkisto Martinus). Por aliĝi, sendu malplenan mesaĝon al esperkosmologio-subscribe@egroup.s.com. Por skribi al la listo, uzu la adreson esperkosmologio@egrou.ps.com

AEA-EKZAMENOJ

Informas Marcel Leereveld

1. *Baza.* Under supervision. 400-word list.

All grammar rules & all official affixes

Contents:

1. Grammar questions
2. Esperanto into English
3. English into Esperanto
4. Essay (min. 100 words)
5. Written text = 3 hours, feasible in two sessions of 1½ hours each
- + Oral test (20 questions)

2. *Elementa.* At home. 2 months.

Contents:

1. Grammar questions
2. Comprehension test
3. Esperanto into English
- 4+5. Meaning tests
- 6+7. English into Esperanto
8. Essay (250 words)
- + Oral test

3. *Meza.* Under supervision. 1000-word list.

All grammar rules

Contents:

1. Grammar questions
2. Esperanto into English

3. Esperanto poem into English
4. English into Esperanto (grammar)
5. English into Esperanto (prose)
6. Essay (min. 200 words)
7. Written test = 2x2 hours or 1x4 hours
+ Oral test (25 questions)

4. *Supera*. Hejme. 2 monatojn.

Enhavo:

1. Gramatiko
2. Esperanta poemo Anglen
3. Esperanta prozo Anglen
- 4+5+6. Angla Esperanten
7. Verkaĵo (1000-vorta)
+ Parola ekzameno

5. *Alta*. Sub kontrolo. Ĉiuj oficialaj vortoj

La plej malfacila gramtiko

Enhavo:

1. Demandoj pri la gramtiko
2. Longa traduko Esperanta Anglen
3. Angla Esperanten
4. Verkaĵo (500-vorta)
5. Skriba testo = 2x2 horojn aŭ 1x4 horojn.
+ Parola ekzameno (pri ĝeneralaj, pri la historio de Esperanto, pri la literaturo de Esperanto, kaj pri 5 libroj legitaj)

6. *Klereca*. Hejme. 2 monatojn. *P(I)V* + *P(A)G*

Enhavo:

- A. Tezo aŭ libro aŭ publikigaĵoj
- B. Skriba ekzameno:
 1. Gramatiko (+ pri lingvismaj malsamopinioj)
 2. Tradukoj Anglaj Esperanten (+ sciencaj)
 3. Historio de Esperanto
 4. Literaturo (funde)
- C. Parola ekzameno (+ pri historio + literaturo)

Ekzamenoj ekster AEA:

1. Kursaj (antaŭ-*Bazaj*)
2. Doktorecaj (post la *Klereca*; universitataj) □

NZEA-a Jarkunsido 2001 verkis Howard Gravatt

Nov-Zelanda Esperanto-Asocio okazigis sian jarkunsidon 2001 ĉe Motelo Alpers Lodge en la komercoplana antaŭurbo Newmarket en Aŭklando, de vendredo la 5a ĝis dimanĉo la 7a de januaro.

Kvankam la nombro da partoprenantoj estis pli malgranda ol ni esperis, la plaĉa etoso de la konferenco en ĉi tiu folioplana antaŭurbo faris la tutan aferon tute agrabla kaj inda.

Prezidanto Bradley McDonald bonvenigis la asocianojn kaj nova ano aliĝis al NZEA.

La ĉeesto de regula vizitantino el Japanio, Tomoko Yoshinaga, kaj juneca Dritan Xhindole el Albanio donis al la kunveno internacian aspekton.

La asociaj elektoj rezultis:

Prezidanto: Bradley McDonald

Vicprezidanto: David Ryan

Sekretario: Howard Gravatt

Helpsekretario: Marieka Bax

Kasisto: Jackie Fox

Estraranoj: Dave Dewar kaj Christian Krägeloh

La Asocio faris iom da ŝanĝoj al la regularo, kiuj malpliigas la grandon de la necesaj kvoromoj por administri jarkunsidojn, ĝeneralajn kunsidojn, kaj komitatajn kunsidojn. Ankaŭ aliaj permesas ke la Asocio aranĝu siajn aferojn per telekonferenco aŭ poŝta voĉdonado.

La partoprenantoj ĝuis la lingvajn sesiojn de Brian Fox kaj Donald Rogers, kiuj ankaŭ provizis Esperanto-historian informadon kaj Esperanto-humorajn artikolojn.

Roy Patterson de la Aŭklanda Universitata Komerca Lernejo, kaj nun nova membro de NZEA, enkondukis konferencanojn en multajn strategiojn por levi la konscion pri Esperanto inter la homaro.

Speciale interesa estis lia ret-paĝo *IOU Help* per kiu li rekomendas la uzon de ludoj kaj konkursoj por

gejunuloj, por estigi en ili familiarecon kun Esperanto.

Post la oficiala fermo de la kongreseto, la dimanĉan vesperon, la plejparto de la ĉeestantoj, kun siaj gastoj, partoprenis agrablan bankedon en la restoracio de Alpers Lodge.

PRI NIA KONGRESO EN LA JARO 2002

La venonta NZEA kongreso okazos en Velingtono je pasko, 29 Marto ĝis 1 aprilo.

Tereza Kapista el Beogrado, kiu instruis en la Somerlernejo en Melbourne, venos por vigligi la lingvolernadon per la Cseh-Metodo.

[El *Argenta Filiko*] □

TREVOR STEELE AKADEMIANO

Trevor Steele

Kun grandaj plezuro kaj fiero ni informas niajn legantojn ke nia membro Trevor Steele elektigis al la Akademio de Esperanto, en la voĉdonado kiu okazis en la unua parto de ĉi tiu jaro.

Trevor estis elektita por naŭjara servo kiel Akademiano, kun la rajto rekandidatiĝi post tiu periodo.

Trevor Steele estas unu el la plej talentaj literaturistoj en Esperanto. Li estas ankaŭ tre sukcesa instruisto. Al li ni esprimas elkoran gratulon. □

La 88-a Japana Esperanto-Kongreso

Dato: 2001.10.12 (ven.) — 14 (dim.)
Kongresejo: urbo Takarazuka, Hyogo, Japanio
Gastejo: Hotelo Takarazuka Grand (urbo Takarazuka).

Japanan kongreson en la unua jaro de la nova jarmilo kaj jarcento ni invitas al distrikto Hokusetu (urbo Ike-

da, Oosaka kaj urbo Takarazuka, Hyogo). Reklamfrazo kongresa estas “Vojaĝo al Esperanto en jaro 2001”. En tiu ĉi jubilea jaro, ni invitas vin al Vojaĝo al Esperanto.

Retadreso: kleg@mvf.biglobe.ne.jp
Hejmpaĝo: <http://www.wombat.zaq.ne.jp/esperanto/jek88/jk88esp.htm>

La 4a Internacia Himalaja Renkontiĝo 2002

26 feb.-8 marto 2002

Ni ricevis riĉan informon pri ĉi tiu renkontiĝo en Nepalo, kaj publikigos pli da detaloj en nia venonta numero. Intertempe, oni povas kontakti la Nepal-an Esperanto-Asocio ĉe:

nrb@ntc.net.np □

VIA REDAKTORO NE PLU AKADEMIANO

Via redaktoro, kies naŭjara membr-eoperiodo en la Akademio nun finiĝis, ne estis reelektita. □

Tri Rakontoj

La ĉisubajn rakontetojn verkis la grupo pri kreema verkado, gvidata de Ronald Gates, dum la Somerkurso en Melburo. Estis sep partoprenantoj en la grupo, kaj ili, unu post alia, aldonis frazon, ĝls aperis sur la blanka tabulo, aŭ sur folio de papero, tuta rakonteto.

Rakonteto Unu: *Bonega Ideo!*

Granda krakado subite vekis min. “Kio okazas?” mi kriis, saltante el la lito.

Mi iris al la fenestro kaj rigardis eksteren. La nokto estis tro malluma por ke miaj okuloj vidu ion. Malantaŭ mi aŭdiĝis mallaŭta sono. Mi eksidis sur la liton, kaj atente aŭkultis dum

kelkaj minutoj, provante diveni pri kio temas.

Subite mi sentis sur miaj piedoj malsekecon! Mi eksciis ke ĉirkaŭ miaj piedoj estas akvo! Mia menso trankviliĝis sufiĉe por ke mi iru trovi la lumŝaltilon. Ne pluvis, sed de la plafono falis guto post guto sur la tapiŝon. Mi aŭdis frapon sur la pordo. Rapide mi transiris la ĉambron por malfermi la pordon. Mi vidis en la malhelo nedistingeblan figuron.

Mi kriis “Kiu vi estas?”

“Ĉu vi ne rekonas min, vian najbaron? Mia filo forrompis la kranon en nia bano, kaj mi ne povas ĉesigi la akvofluon. Ĉu vi havas tauĝan ilon?”

“Ne, mi ne havas, sed mi havas telefonnumeron de la tubisto! Eniru, kaj mi telefonos al li.”

Mi butonpremis, kaj aŭdis voĉon el respondmaŝino: “Mi ne povas veni al la telefono nun. Bonvolu provi denove post semajno!”

Mi cerbumis! Mi turnis min al la najbaro kaj diris: “Mi havas ideon. Ĉu ni iru aĉeti boaton?”

Rakonteto Du: *La Letero*

La maljuna virino malgaje rigardis la foton de la du knabinoj. La gefiloj foriris de la domo por labori en la grandurbo. Ŝia vizaĝo estis malseka de ploro. Subite aŭdiĝis frapo ĉe la pordo, kaj ŝi aŭdis la voĉon de la poŝtisto. “Eble mi ricevos leteron de miaj karaj nepinoj!”, ŝi pensis, dum ŝi rapidiris al la pordo esperkore. “Bonan matenon”, diris la poŝtisto. Mi havas urĝan leteron por vi! Kun tremaj manoj la maljuna virino malfermis la kovrilon de la letero, kaj prenis la folion al la fenestro kie la lumo estis brila. “Bonvolu sendi monon,” la letero tekstis, “ĉar la vivo en la granda urbo estas multkosta!” “Infanoj estos infanaj”, la amema avino ridete diris, dum ŝi reeniris la ĉambron kaj verŝis tason da kafo.

Rakonteto Tri: *La Bonŝanculino*

En trajno sidas juna virino. Ŝi mienas

ege malgaje. Ŝiaj fingroj intertordiĝas. Estas evidente ke ŝi spertas ian mison.

Sidas kontraŭ ŝi en la kupeo avineca virino kiu rimarkas la maltrankvilecon de la junulino. “Pardonu min, sed ĉu io ĉagrenas vin?” ŝi demandis.

Respondis la junulino, “Jes, mi timas ke mi perdis la adreson de la magazeno kie mi devas komenci laboron. Mi pensis, ke mi metis ĝin en mian monsaketon, sed nun mi ne povas trovi ĝin. Kion mi faru?”

“Ĉu vi povas telefoni post kiam vi atingos la urbon, por informiĝi pri la adreso?”

“Sed mi havas problemon. Ne plaĉas al miaj gepatroj ke mi forlasis mian hejmon por labori en la urbeĝo, do mi diris al ili ke mi vizitos amikilon. Estas nenie kie mi povus telefoni por sciigi pri la adreso.”

“Ĉu vi ne povos informiĝi ĉe la telefona informservo pri la adreso?”

“Sed ili ne donas adresojn ... nur telefonnumerojn.”

“Sed se vi havigos al vi la telefonnumeron, vi mem povos telefoni al la magazeno por peti la adreson.”

“Sed kion ili pensos pri mi! La unuan tagon de mia dungiĝo kaj mi perdis la adreson!”

Jam ekstere aperis la unuaj domoj de la urbeĝo. Tre baldaŭ ili atingos la centran stacidomon. Kion ŝi faru?

Ŝi rigardas el la fenestro de la kupeo, kun kuntirita brovo. Sed... kio estas tie? Dum la trajno malrapidiĝas, ekaperas flanke de la fervojo granda aŭŝo reklamanta “Magazeno”, kaj la magazeno estas ĝuste tiu en kiu ŝi estos laboranta.

Ŝi fiksrigardas la adreson por gravuri ĝin en sia memoro!

Al la maljunulino ŝi ekkrias “Jen ĝi! Ĝuste tie troviĝas mia posteno. Kiel bonŝanca mi estas!”

Dum la maljunulino ankoraŭ kun malfacileco ekstaras, la junulino jam kuras laŭ la kajo!

Oz: la lando sen problemoj Praktikaj konsiloj de Joyce Bunting

En Aŭstralio (Oz) la homoj ŝajnas sufiĉe kontentaj. Ili al ĉio respondas: “Nenia problemoj!”

Kial? Ĉu Oz estas vera Edeno?.. Tamen oni diras, ke en ĉi tiu kontinento estas pli da venenaj animaloj ol en iu ajn alia. Ĉu tio estas komploto por fortimigi fremdulojn de Paradizo? Je ĉiu angulo io atendas por ataki vin.

Do, post loĝado ĉe mia frato mi proponas propraspertajn konsilojn al vizitonto de arbaro en norda Kvinŝlando.

Lernu kaj rekonu pik-arbon, kaj neniam tuŝu ĝin! Ĝi jukas multe pli ol urtiko. Pikiloj estas kvazaŭ vitraj kaj venenaj.

Alkutimiĝu al la ĉiea liano, kiun Ozanoj nomas “Atendu Momenton”. Ĝi pendas de arboj kaj rampas surtere. Miloj da ŝirlokoj sur la branĉoj skrapvundos vian haŭton kaj vestaron kaj malrapidigos vian progreson. Se en la arbara mallumo vi zorgas pri la vizaĝo, la liano eble kaptos vin je la piedoj, pro tio Ozanoj nomas ĝin ankaŭ “Jurista Liano”.

Ne tro longe staru senmove en la malseka arbaro. Hirudo fiksos sin sur via haŭto. Ne paniku, kiam oni proponas forbruligi ĝin. Cindro de bruligita papertuko efikas, aŭ salo, aŭ sablo, aŭ alkoholo. Vi eble bezonas alkoholaĵon poste. Nenia problemoj!

Eble tropika ĝardeno estas sekura loko por senkuraĝulo. Sed ne leku malbelan kan-bufon, ĝi portas surdorse venenan glandon! Bonŝance vi halucinigiĝas, malbonŝance vi mortus.

Verdaj formikoj en arbusto kun kudras sian neston el folioj. Sed ne ĝenu ilin ĉar ili mordas kaj rapidege postkuras trudanton.

Papervespoj pendigas sian neston pli alte. Zorgu, kiam vi plukas frukton aŭ tondas gazonon, ne perturbi ilian arbon, aŭ vi eble suferus koleran amas-pikadon, kiel iam spertis mia frato.

Serpenton vi renkontos. Prudente retiriĝu, aŭ prefere restu senmova ĝis ĝi forrampos. Memoru, ke serpento malvolonte atakas homon, sed ĝi ne estas senfine pacienca. Do, se vi vagadas, iru la unua, ĉar serpento kutime mordas la duan aŭ trian en la vicinio. Multaj aŭstraliaj skvamuloj estas tre venenaj, sed la venen-dentoj estas mallongaj. Pro tio la veneno post la mordo eble ne eniros vian sangon. Kunulo bandaĝu firme la morditan kruron aŭ brakon kaj malpermesu al la viktimo (vi) movi tiun korpoparton por ke la veneno ne atingu la koron. Rapidu hospitalen. Kion vi farus, se vi sidiĝus sur serponton, mi tute ne scias.

Admiru grandajn brilkolorajn papiliojn sed ne karesu ties vilajn larvojn pro venenaj haroj.

Se Ozano invitos vin al nokta promenado kun forta lampo, akceptu, ĉar estos ege interese. Eble vi vidos valabion. Aŭ eble vidiĝos paramelo — longnaza ratsimila marsupiulo. Ĝi estas fetora kaj portas pulojn. Aliaj marsupiuloj kaj diversaj ranoj videblos en lamp-lumo, se vi estos bonŝanca. Granda fruktvesperto eble flugos el arbo. Sed atentu: ĝi ĉiam abunde fekas, kiam ĝi ekflugas.

Ciklono foje atakas la nordon de Kvinŝlando. Nepre ne staru dum ventaj tagoj sub kokosujo. Ne nur kokosoj, sed eĉ folioj estas pezaj.

Do, ne timu, estu kuraĝa! Se la pluvarbaro kaj ĝardeno ne mortigis vin, eniru veprejon. Tie ni ne men-

ciu formikojn, termitojn aŭ vagantajn virbovojn. Sed atentu pri manko de akvo, grandaj distancoj sen benzinejo, drinkejo, hospitalo k.s. Prefere vojaĝu per kvar-rad-stira aŭto, kaj evitu malsekan sezonon, kiam pluvo kaj inundo kutime forlavas vojojn. Kaj se la vojo subite iĝas onduma, kaj la dentoj klakas en la kapo, iru pli rapide, por ke la radoj tuŝu nur la ondopintojn.

Antaŭ la elaŭtigo ĉiam rigardu teren. Povas esti sunbananta serpento ĝuste tie, kien vi volas meti la piedon.

Vizitu riveron, sed protektu vin kontraŭ moskitoj. Ili portas danĝerajn malsanojn. Oni diras, ke manĝado de ajlo bone protektas — certe ĝi efikas kontraŭ geamikoj.

Nepre estu singarda pro flosanta krokodilo, aparte proksime al estuaro. Ĝi manĝas malofte, sed vi ja ne volas esti ties postfasta matenmanĝo. Oni konsilas nek tendumi tro proksime nek naĝi dum varma vespero post iom tro da vino aŭ biero. Alkoholo ne efikas kontraŭ krokodilo!..

Rigardu belajn vastajn plaĝojn kaj admiru. Ŝarko en la profundo, blua polpo kaj venena meduzo minacas laŭ sezono. Ne miru, ke plaĝoj restas preskaŭ senhomaj.

Do, ŝirmu vin en la domo. Mi esperas, ke vi ne estas araneofoba. Eble vi ne vidis la fifaman "ruĝdorsulon" en bankuvo, aŭ sub neceseja sidloko. Matene rigardu en la ŝuojn. Sed ne timu grandan rapidan araneon sur la muro. Ĝi povas esti ĉakisto, kaj eble vi vidis ĝin kun noktopapilio en la buŝo.

Sed kontraŭ ĉiu ebla danĝero bilancu la belecon, trankvilon, vastan sovaĝejon, abundan naturon, malstreĉan vivstilon kaj mankon de frosta vintro. Kaj enviu, enviu la landon "sen problemoj".

POR RIDIGI VIN

Tri geedzaj paroj mortas en terura akcidento, kaj alvenas antaŭ Paradizon, kie atendas ilin Sankta Petro:

"Bonan eternon," li diras al ili. "Antaŭ ol iri en Paradizon, ni konstatos kiom da fojoj ĉiu edzo malfidelis je sia edzino. Jen la Paradizaj Horloĝoj: ili turniĝas unufoje por ĉiu eksteredzeca afero kiun vi havis. Evidente, ne ekzistas tiaj horloĝoj por la edzinoj, ĉar ili ĉiuj estis modele fidelaj."

La unua edzo nervoze antaŭenpaŝas, kaj lokiĝas antaŭ la unuan horloĝon. Ĝi turniĝas tri fojojn. Lia edzino ekploregas.

La dua edzo maltrankvile antaŭenpaŝas, kaj lokiĝas antaŭ la duan horloĝon. Ĝi turniĝas ses fojojn. Lia edzino ekkoleregas.

Fine, la tria edzo terurite antaŭenpaŝas, sed konstatas ke ne estas horloĝo por li. Lia edzino estas tre kontenta:

"Se ne estas horloĝo por mia edzo," ŝi diras al Sankta Petro, "tio do signifas ke li neniam malfidelis je mi, ĉu ne?"

"Ne, ne," respondas Sankta Petro. "Mi metis la horloĝon de via edzo sur mian skribotablon: mi uzas ĝin kiel ventumilon!"

[Rikardo Cash el "esperanto-anekdoto" [laŭ Eventoj]]

Viro perdis sian porteblan telefonon. Dezirante trovi ĝin, li per alia telefono ciferumis la voknumeron de la portebla telefono. Li aŭdis la porteblan telefonon sonoradi. Ĝi estis en...la intesto de lia hundo!

Li estis lasinta la porteblan telefonon sur la tableto apud sia lito, kaj la hundo glutis ĝin.

En bestohospital oni operaciis, kaj elprenis la telefonon. Laŭraporte, kaj la hundo kaj la telefono bone fartas.

[Vera evento, laŭ novaĵinformo de la Aŭstralia ABC, vendredon la 9an de marto 2001.]

De la sekretario de AEA

Zamenhof strato en danĝero

De: DARIOROD@teleline.es (Dario Rodriguez)

Hodiaŭ Pola Radio referencis al la ebla malapero de Zamenhof strato en nederlanda urbo, alvokante al reago de esperantistoj. Aŭdinte tion, mi retrovis la jenan informon en RetInfo (14.02.01):

En la orient-nederlanda urbo ZWOLLE ekzistas depost 1960 strato nomita ZAMENHOF-SINGEL [-singel- estas strato apud kiu troviĝas kanalo].

La urbestro de Zwolle intencas ŝanĝi la nomon en tiu de antaŭa urbestro, kiu faris multon por la urbo. Tiu eks-urbestro estas tiu, kiu en 1960 inaŭguris la ZAMENHOF-singel. La nuna urbestro opinias, ke Esperanto ne sukcesis kaj do la nomo Zamenhof ne plu estas grava.

Kvankam la urbestro jam en aŭgusto 2000 decidis (kion ĝi rajtas fari sen antaŭa aprobo de la komunuma konsilantaro), la realigo estas prokrastita, ĉar entreprenoj en tiu strato kontraŭis la decidon kaj ekhavis pli longan tempon por la ŝanĝo de siaj dokumentoj.

La asocio ESPERANTO NEDERLAND jam sendis leteron al la urbestro de Zwolle, emfazante la gravecon de Esperanto, precipe en la unuiganta multlingva Eŭropo kaj petis nuligi la decidon.

Por konvinki la urbestaron, ke Esperanto estas plene viva, ni petas al vi sendi al ĝi afablan, neriproĉan sed bedaŭroplenan mesaĝon en kiu vi montras, ke Esperanto vivas kaj mondvaste estas uzata.

Estas konsilinde ke vi sendu kopion de via mesaĝo al la loka ĵurnalo kiu jam publikigis kelkajn artikolojn pri ĉi tiu afero.

La retadreso de la sekretario de la urbestro estas:

<H.van.de.Beek@Zwolle.nl>

tiu de la loka ĵurnalo:

<stadzwolkrant@wxs.nl>.

Ni aprecas kopie ricevi vian mesaĝon ĉe nia sekretario:

<vaganto@casema.net>.

Ni anticipe tre dankas vin pro via kunlaboro!

ESPERANTO NEDERLAND,

Hans ten Hagen

<ten.hagen.esperanto@wxs.nl>

Kaj raportis:

Stefani en mirlando.

Stefani Strunjek, la 9-jara lernantino de Esperanta grupo en elementa lernejo Retkovec verkis rakonton per kiu ŝi gajnis duan premion ĉe la literaturo konkurso por talentaj infanoj organizita de Instituti Pataalo.

Stefani ricevis flugbileton de Finna flugkompanio kaj kun sia instruistino Judita Rey Hude Zamenhofek ŝi flugis al Finnlando. Ĉe la flughaveno atendis ŝin – la herooj el ŝia fabelo, pluraj ĵurnalistoj kaj televidistoj. Kelkaj Finnaj gazetoj amplekse raportis pri la evento, kaj plurfoje Stefani paradis titolpaĝe.

Stefani planas partopreni la Internacian Infankongreseton en Zagreb. □

ĈU ESPERANTO ĈIUMONDE?

La eldonejo Editora do Conhecimento en Brazilo lastatempe eldonis libron *La misio de Esperanto*, pri la movado por Esperanto en la transtomba mondo.

Granda parto de la Brazila Esperantistaro estas spiritistoj, do por ili ĉi tiu etendiĝo de la Esperantomovado en la postmortan mondon estas tre grava.

[Informo laŭ Brazila Esperantisto]

Skribas la Legantoj

Peter Johnstone writes:

Last year I became increasingly aware of the inconsistencies in English spellings (& grammar), and was drawn increasingly into trying to come up with a formula for making English more consistent (whilst staying within our alphabet). I had heard of Esperanto when a kid, but not actually seen it before. Anyway, I used much of what I found to reverse-engineer the principles for the improvement of English. Now it is complete, and on my website, and I am promoting it to whoever will listen. I hope you will look at it, like it, and promote it to others too.

I am on your mailing list for *Esperanto sub la Suda Kruco*, and have received several. It is enjoyable, & I can decipher a lot of it. I prefer leaning by tinkering, & by perusing.

The URL for the website is:
www.geocities.com/el_tango_solo/

Boris Kolker skribas:

Dum multaj jaroj mi ricevas la gazeton *Israela Esperantisto*, en kiu troveblas:

- Esperanto-novaĵoj el Israelo kaj la mondo;
- Artikoloj pri Israelaj kaj judaj temoj;
- Lingvaj diskutoj;
- Originalaj kaj tradukitaj beletraj verkoj;
- Recenzoj pri novaj libroj;
- Anoncoj de dezirantoj korespondi, ktp.

La gazeto estas interesa kaj leginda.

Iam aperadis kvar numeroj jare, nun nur du numeroj, ĉar ne sufiĉas mono por pli ofta eldonado.

Mi varme rekomendas la gazeton

al vi kaj al viaj konatoj.

La abonkotizo estas 8 usonaj dolaroj, pageblaj al UEA, konto elia-q de ELI (Esperanto-Ligo en Israelo).

Arthur Mortimer skribas:

Jen mia mondo!

La titolo de mia bedaŭrinda rakonteto estas “Jen mia mondo”. Ĝi estas ankaŭ la titolo de fama Esperanto-kanto. Jen la unua strofo de tiu kanto:

*Jen via mondo, jen via mondo
 kun monta neĝo kaj mara ondo,
 de la tropikoj ĝis la polusoj,
 jen vasta mond' por ĉiuj ni.*

Sed, bedaŭrinde, mi devas diri ke “la vasta mondo” de Esperanto ne estas por mi, almenaŭ ankoraŭ ne. Kaj mi diras tion post sep jaroj da studado de la lingvo. Sep longaj jaroj de mia vivo — kaj nun mi havas sepdek jarojn. Mi apenaŭ povas atendi lerni la lingvon, sed kiel, dum la resto de mia vivo?

Kiel mi lernis kaj lernas la lingvon ĝis nun? Unue, mi legas kaj relegas la vortojn en mia menso kaj poste mi laŭte relegas ilin. Kelkfoje mi uzas akronimojn. Do, mi skribas la strofon jene:

*j v m, j m m,
 k m n, k m o,
 d l t, ĝ l p,
 j v m p ĉ n*

Ankaŭ mi surbendigas la strofon kaj mi ludas ĝin ree kaj ree. Kaj mi penas fari ĝin parto de mia ordinara vivo. Ekzemple, mi aŭskultas ĝin kiam mi faras miajn hejmtaskojn. Do, mi lavas la vazojn dum mi aŭskultas la kanton. Aŭ, mi frotlavas la plankon. Aŭ mi promenigas la hundon laŭlonge de la marbordo. Aŭ, mi biciklas dum mi aŭskultas.

Unu el miaj lernolibroj diras ke oni progresas ĉar oni studas. Sed, por mi, mia progreso estas tro tro malrapida. Supozeble, Esperanto estas simpla lingvo, sed ŝajnas al mi ke mi devas esti nekredible simpla homo! Jen mi!

Arthur Mortimer

Mesaĝo de la Prezidanto de AEA Jennifer Bishop

Unuiĝintaj Nacioj nomas ĉi tiun jaron 2001, “Jaro de Dialogo inter Popoloj”, facile alproprigita ankaŭ de UEA kiu donis ĉi tiun temon al la UK en Zagrebo (en Kroatio).

Ankaŭ la ILEI-Konferenco poste en Lovran (en Kroatio) sekvos la gvidlinion per la temo “Dialogo serve al interkultura edukado kaj instruista trejnado”.

Kompreneble la mondskalaj Esperanto-organizoj pensas mondscale sed samtempe ili penas instigi la landajn asociojn sekvi kaj utiligi la temon propracele.

UEA deziras etendi helpon al landaj asocioj per kreado de regionaj komisionoj. Jam efike funkcias komisionoj por Ameriko, Afriko, orienta Azio kaj nun kreiĝas komisionoj por la Balkana kaj Oceania regionoj.

Aŭstralio estas la plej granda lando en la regiono kaj kun NZEA povos multe hel-

pi al la diskonigo de Esperanto per “dialogoj inter popoloj” sekvante la bonan fandan laboron jam faritan de nia amiko Paul Desailly en Samoo.

Kvankam nia ĉefa celo estas disvastigi Esperanton tra Aŭstralio, mi kredas ke por efektiviĝi tion necesos trovi novan vojon por interesi nian anglaparolantan popolon kiu pro la nuna merkatekonomia sistemo ne vidas bezonon por plia lingvo aldone al la Angla.

Multaj novaj enmigrintoj ankoraŭ strebas lerni la Anglan kaj bedaŭrinde nek scias pri la propedeutika efiko de Esperanto nek havas la tempon sciigi.

La nova vojo estu eble per niaj Oceaniaj popoloj enmigrintaj kaj ankaŭ loĝantaj sur la Pacifikaj insuloj.

Ĉe la somerkurso en Melburno ni jam ekpreparis la vojon.

Kunlige kun la projekto “Indiĝenaj Dialogoj” subvenciata de UEA, Melburna Esperanto-Asocio gastigis du partoprenintojn de la kurso en Nederlando: Sarah Sepoe kaj Stanley Snam Iko el Papua NovGineo, por doni al ili eblon pliprofundigi sian lingvokonon kaj por konatiĝi kun Esperantistoj en Esperantio.

Samtempe MEA gastigis Maurice Nicholson-on, Aŭstralian indiĝenon el Adelajdo; kaj junan komencanton el Samoo: Joyce Tamasese-on.

Do la dialogoj jam komenciĝas sed laŭ mia opinio, por subteni la entuziasmon por Esperanto, Aŭstraliaj kluboj devus ekkomuniki kun Oceanianoj, utiligi la kontakton por informi la lokan gazetaron kaj subvencii specialajn projektojn iliajn.

La celo de “Indiĝenaj Dialogoj” estas krei per e-poŝto reton inter la indiĝenaj popoloj de la mondo. Donante al ili la eblecon kune, kaj tiel pli efike, propagandi siajn dezirojn sur la tutmonda scenejo, ni helpos ne nur al la disvastigo de Esperanto ĉie en la natura mondo sed ankaŭ al la konservado de lingvoj, popoloj kaj naturaj kulturoj.

Ne volante flankenpuŝi iun ajn lokan inform- aŭ varbpolitikon, mi esperas tamen ke plaĉas al vi ankaŭ kunlabori kun la nova komisiono por Oceanio estrata de Gwenda Sutton de NZEA.

Se vi aŭ via Esperanto-grupo deziras kunlabori, malfermu la komunikligojn nun.

Intertempe mi deziras al ĉiu Esperanto-grupo ĝuadon kaj sukceson perfektigante vian lingvokonon. □

EL LA REGIONOJ

NSW: Jarraporto 2000 de la klubo de Manly:

Dum la pasinta jaro la membroj kunvenis ĉiun merkredon. Je la 2a kaj 4a merkredoj de la monato en la hejmoj de diversaj anoj por diskutado kaj legado; je la 1a kaj 3a merkredoj ĉe la Manly varfo por ekskursoj. La 1an kaj 3an sabatojn de la monato ili kutime kunvenis ĉe la kafejo “Ms Fitz”. Ili bonvenigis plurajn vizitantojn — Lili kaj Lucien Gilloteau el Francio, Feniksa el Vietnamo kaj “Paserĉo” (Wojciech Zbik) el Adelajdo. Nin vizitis ankaŭ Dimitri Hajef el Bulgario kaj Rainer Kurz el Germanio.

Kelkaj klubanoj ĉeestis la lanĉadon de la aŭtobiografio de Thora Richmond kaj ĝis la diservon, muzikon kaj manĝon. Eunice, nome de la klubo, vizitis Peg Ford-Lewis-on je la okazo de la reveno de ŝia cent-tria naskiĝtago. Kvankam Peg iom malfortiĝas kaj surdiĝas, ŝi bone kantis “Vivu la verda stel”. La kristnaska festo en la Manly Pacific Hotel tre sukcesis. Dek ok anoj kaj familianoj ĝuis feliĉan renkontiĝon kaj abundan manĝon. La klubo festis Zamenhofan tagon kun la Sidneja societo en Esperanto-domo. Je ĉi tiu fojo ĝi okazis posttagmeze. Sid Wolifson kapable estris, Kep Enderby faris interesan festparoladon, Dennis Murphy amuzis nin per sia pulcirko kaj Edna Turvey aranĝis la bongustan manĝon. Bess Scott kun la filino Beryl ĉeestis ceremonion en BIBLIOTEKO MANLY kaj Bess ricevis atestilon pri la briko donita de la klubo de Manly kiel memorigilo al Les. Ĝi troviĝas

antaŭ la biblioteko kaj sur ĝi estas la vortoj “Les V Scott — Esperantisto”. Robbie Robertson ankoraŭ restas en WAR VETERANS HOME, sed esperas trovi lokon apud sia edzino Margaret kiu nun loĝas en bela WINDSOR GARDENS en Chatswood. [El *Telopeco*]

Qld: La nova estaro de Esperanto Federacio de Kvinslando estas:
Prezidanto — Kay Andersen
Sekretario — Hazel Green
Kasisto — Tom O’Grady

Vic.: La 18an de februaro la Esperanto-Klubo de Melburno partoprenis en la Komunuma Tago de Yarra. Ĝi starigis informbudon, inter 100 diversaj grupoj. Du fotoj:

Frank Braham kaj Bernie Heinze

Kam Lee

THE AUSTRALIAN ESPERANTO ASSOCIATION INC

ANNUAL REPORT

Your Executive submits herewith the Audited Financial Statements as at 30th June, 2000.

(a) The Names of the Executive Members in office at the date of this report are:-

President	-	Jennifer Bishop
Secretary	-	John Gallagher
Treasurer	-	Stephen Pitney
Vice President	-	Hazel Green
Vice President	-	Franciska Toubale
Vice Secretary	-	Bob Felby
Vice Treasurer	-	Frank Braham
S.A. Representative	-	Sandor Horvath

(b) The principal activity of the Association is to promote and support the use of Esperanto as a universal language.

(c) There was a net surplus of \$6,479 for the year.

(d) The activities of the Association conducted during the year are consistent with prior years and are in accordance with the Rules of Association.

This report is made in accordance with a resolution of the Executive and is signed for and on behalf of Executive Members.

PRESIDENT

HONORARY TREASURER

Dated at Glen Waverley this 13th day of March, 2001.

STATEMENT BY EXECUTIVE

We, Jennifer Bishop and Stephen Pitney, being two of the Executive Members of The Australian Esperanto Association Inc. state on behalf of the Executive and in accordance with the resolution of the Executive that in the opinion of the Executive the accompanying Financial Statements:-

(1) Present fairly the financial position of The Australian Esperanto Association Inc. as at 30th June, 2000 and the results of the Association for the year ended 30th June, 2000;

(2) Have been prepared and presented in accordance with applicable Statements of Accounting Concepts and applicable Australian Accounting Standards.

This statement is made in accordance with the resolution of the Executive and is signed for and on behalf of the Executive by:-

PRESIDENT

HONORARY TREASURER

Dated at Glen Waverley this 13th day of March, 2001.

THE AUSTRALIAN ESPERANTO ASSOCIATION INC.

BALANCE SHEET
AS AT 30TH JUNE 2000

	Note	2000 \$	1999 \$
CURRENT ASSETS			
Cash	2	244,196	237,229
Inventories	3	17,615	18,103
TOTAL CURRENT ASSETS		261,811	255,332
NON-CURRENT ASSETS			
Property, plant and equipment	4	1,600	1,600
TOTAL NON-CURRENT ASSETS		1,600	1,600
TOTAL ASSETS		263,411	256,932
TOTAL LIABILITIES		-	-
NET ASSETS		263,411	256,932
MEMBERS' FUNDS			
Capital Fund	5	146,704	142,709
General Fund	6	116,707	114,143
TOTAL MEMBERS' FUNDS		263,411	256,932

The accompanying notes form part of these financial statements.

This statement is to be read in conjunction with the attached auditor's report

THE AUSTRALIAN ESPERANTO ASSOCIATION INC.

NOTES TO AND FORMING PART OF THE ACCOUNTS
AS AT 30TH JUNE 2000

1 STATEMENT OF ACCOUNTING POLICIES

Basis of Accounting

The Financial Statements have been prepared in accordance with applicable Accounting Standards and other mandatory professional reporting requirements including Schedule 5 of the Corporations Law.

The Financial Statements are also prepared on an accruals basis. They are based on historical cost and do not take into account changing money values or, except where specifically stated, current valuations of non-current assets.

The following specific accounting policies, which are consistent with the previous year unless otherwise stated, have been adopted in the preparation of these statements:

Income Tax

The Association is exempt from the liability to pay income tax as it is a non-profit organisation under Section 23 of the Income Tax Assessment Act.

Inventories

Inventories are measured at the lower of cost and net realisable value.

Property, Plant and Equipment

Property, plant and equipment are included at cost or at valuation.

THE AUSTRALIAN ESPERANTO ASSOCIATION INC.

STATEMENT OF INCOME & EXPENDITURE
FOR THE YEAR ENDED 30TH JUNE 2000

	2000	1999
	\$	\$
INCOME		
Donations	631	7,448
Member Subscriptions	4,268	8,382
Book & Magazine Sales	-	8,144
Interest Received	9,797	12,173
Summer School		
- Fees	26,831	36,320
- Book & Souvenir Sales	-	35
Sundry Income	357	122
Movement in Net Market Values	(486)	-
Other Subscriptions	14,379	25,149
AMP Trust Distribution	2,414	1,730
Loss on Sale of Non-current Assets	-	(498)
	58,191	99,005
EXPENDITURE		
Advertising & Promotion	761	1,522
Auditor's Remuneration	2,520	2,375
Bank Charges	221	195
Computer Expenses	4,892	-
Congress Concert	-	2,882
Cost of Sales - Books & Magazines	1,200	5,287
Donation for PIV	6,050	-
Esperanto Broadcasting	-	1,040
Freight & Cartage	121	-
General Expenses	167	521
Hire of Plant & Equipment	303	-
Insurance	270	252
Lodgement Fees	64	31
Magazine Expenses	2,094	3,108
Oceania Project	1,550	-
Postage	417	214
Printing & Stationery	87	2,652
Subscriptions and Donations	8,666	33,671
Summer School	18,458	31,843
Sundry Expenses	66	396
Telephone & Correspondence Expenses	48	4,871
Travelling Expenses	3,757	-
	51,712	90,860
SURPLUS FOR THE YEAR	6,479	8,145

This statement is to be read in conjunction with the attached auditor's report.

ROBERT A HAYES
CHARTERED ACCOUNTANT

198 HAMPSHIRE ROAD
GLEN WAVERLEY 3150
P.O. BOX 4645
MULGRAVE 3170
TELEPHONE: 9562 0199
FACSIMILE : 9561 4556
E-mail: rzh@berthayes@bigpond.com.au

AUDITOR'S REPORT

FOR THE YEAR ENDED 30TH JUNE, 2000

TO THE MEMBERS OF
THE AUSTRALIAN ESPERANTO ASSOCIATION INC.

I have audited the accounts, being the Statement by Executive, Statement of Income and Expenditure, Balance Sheet, and notes to and forming part of the accounts of the The Australian Esperanto Association Inc. for the year ended 30th June, 2000. The Association's Executive is responsible for the preparation and presentation of the accounts and the information they contain.

I have conducted an independent audit of these accounts in order to express an opinion on them to the members of the Association.

My audit has been conducted in accordance with Australian Auditing Standards to provide reasonable assurance as to whether the accounts are free of material misstatement. My procedures included examination, on a test basis, of evidence supporting the amounts and other disclosures in the accounts, and the evaluation of accounting policies and significant accounting estimates. These procedures have been undertaken to form an opinion as to whether, in all material respects, the accounts are presented fairly in accordance with Australian Accounting Concepts and Standards and statutory requirements so as to present a view of the Association which is consistent with my understanding of its financial position and the results of its operations.

The audit opinion expressed in this report has been formed on the above basis.

AUDIT OPINION

In my opinion the accounts of The Australian Esperanto Association Inc. are properly drawn up:-

- (a) So as to give a true and fair view of the state of affairs of the Association as at 30th June, 2000 and of the net result of the Association for the year ended on that date; and
- (b) In accordance with the Provisions of the Associations Incorporation Act 1981; and
- (c) In accordance with Statements of Accounting Concepts and applicable accounting standards.

Dated at Glen Waverley this 13th day of March, 2001.

ROBERT A HAYES
CHARTERED ACCOUNTANT

THE AUSTRALIAN ESPERANTO ASSOCIATION INC.

NOTES TO AND FORMING PART OF THE FINANCIAL STATEMENTS
AS AT 30TH JUNE 2000

	2000	1999
	\$	\$
2 CASH		
Cash on Hand	-	222
Capital Account		
- Cheque Account	9,478	7,759
- Term Deposit & Debentures	137,224	135,029
Operating Account		
- Cheque Account	4,765	14,263
- Savings & Term Deposit	10,933	10,459
Book Service		
- Cheque Account	20,891	25,826
- UBA Account - Netherlands	16,259	2,452
Correspondence Service		
- Cheque Account	3,235	2,821
- Term Deposit	5,000	5,000
International Travelling Fund		
- Term Deposits	27,431	26,274
South Australian Summer School		
- Cheque Account	4,775	4,649
Melbourne Summer School	1,478	1,475
NSW Summer School	2,727	1,000
	244,196	237,229
3 INVENTORIES		
Value of Stock		
- Library Service	14,932	15,221
- Correspondence Service	2,683	2,882
	17,615	18,103
4 PROPERTY, PLANT & EQUIPMENT		
Computer Equipment	1,600	1,600
	1,600	1,600
5 CAPITAL FUND		
Opening Balance	142,789	131,652
Surplus for the Year	3,915	11,137
	146,704	142,789
6 GENERAL FUND		
Opening Balance	114,143	117,135
Surplus for the Year	2,564	-
Deficit for the Year	-	(2,992)
	116,707	114,143

These notes are to be read in conjunction with the attached auditor's report.

LA AŬSTRALIA KAJ LA
NOV-ZELANDA
ESPERANTO-ASOCIOJ

Aŭstralia Esperanto-Asocio:

<http://www.esperanto.org.au/>

Prezidanto: *Jennifer Bishop*, 39 Hill St, Hawthorn Vic 3122.

☎ 03 9818 7358 (AH), 03 9905 2806 (BH) Fax: 03 9905 3668 (BH).

esperanto@education.monash.edu.au

Vicprezidantoj:

Franciska Toubale, 1 Marne Rd, Mt Evelyn Vic 3796.

franciska@bigpond.com

Hazel Green, 44 Toowoomba Rd, Oakey Qld 4401.

hazgreen@tmba.design.net.au

Sekretario: *John Gallagher*, 81 Francis St, Brighton SA 5048.

abcetc@ozemail.com

Vicsekretario: *Bob Felby*, 6 Dorset St, Semaphore Park SA 5019.

☎ (08) 8242 1460.

esperantobob@picknowl.com.au

Kasisto: *Stephen Pitney*, 57 Denham St, Hawthorn Vic 3122.

Vickasisto: *Frank Braham*, 5 Marriot Rd, Moorabbin Vic 3189.

fbraham@aol.com

Nov-Zelanda Esperanto-Asocio:

Prezidanto: *Bradley McDonald*, PO Box 12 103, Auckland 1135.

☎ 09 579 4767, faksilo 09 579 1070.

neelam@voyager.co.nz

Sekretario: *Howard Gravatt* PO Box 8140, Symonds Street, Auckland 1035, New Zealand.

☎ 09 626 6129.

hgravatt@ihug.co.nz

Kasisto: *Jackie Fox*, PO Box 8140, Symonds Street, Auckland 1035.

☎ 09 817 8244.

brianandjackie@abztrak.co.nz

KOTIZOJ:

Aŭstralia Esperanto-Asocio:

AŬ\$30 por individuo aŭ klubo (+\$5 por familiano[j] ĉe la sama adreso); \$20 por studento aŭ pensiulo; asocia membreco: \$10. Bonvolu sendi vian kotizon al la Kasisto de AEA: Stephen Pitney, 57 Denham St, Hawthorn Vic 3122.

Nov-Zelanda Esperanto-Asocio:

<http://www.geocities.com/esperanto-nz>
NZ\$40 por individuo, \$50 por geedza paro, \$10 por studento aŭ junulo (< 20-jara). Klubo: \$1 por ĉiu ano. Bonvolu sendi vian kotizon al la kasisto: Jackie Fox, PO Box 8140, Symonds St, Auckland 1035.

Unuopaj ekzempleroj de *Esperanto sub la Suda Kruco*: Por membroj, AŬ\$3 + poŝtsendkosto; por nemembroj, \$4.25 + poŝtsendkosto. Mendu de la Libroservo de AEA.

Abonoj ekster Aŭstralazio: En Usono kaj Kanado: US\$26. Mendu ĉe ELNA. Aliaj landoj: €23.70, pagu al la konto aeal-w de la Libroservo de la Aŭstralia Esperanto-Asocio ĉe UEA.

Artikoloj de aŭtoroj nomitaj estas © 2001 de la respektivaj aŭtoroj. Ĉio alia en ĉi tiu numero de *Esperanto sub la Suda Kruco* estas ©2001 de la Aŭstralia kaj la Novzelanda Esperanto-Asocioj. Represo de enhavaĵo estas permesata, kondiĉe ke la fonto estas nomita.

Ĉi tiu numero de *ESK* estas kompostita kaj aranĝita de Donald Broadribb per iMac DV SE, la programo uzita estas FrameMaker. La tiparo uzita estas New Century Schoolbook. La reteldono estas preparata per Power Mac 7200, kaj Acrobat.

Specialaj kunlaborantoj:

Odlo Bokserp, I.N.K, K.R.A.J.O.N, K.R.E.T
Prezidanto de la Internacia Asocio de Presmistoj

Vera Doloro, L.M.K.
[lia multsuferanta kontrolanto]

FROM THE AEA SECRETARY

Esperanto Document 46A (2000) *Linguistic Communication: A Comparative Field Study*. Author: Claude Piron.

Esperanto Documents describe the work, organization, culture and history of the movement for the adoption of the International Language Esperanto as a second language for international use. They are published in Esperanto, English and French.

The series replaces those documents of the Center for Research and Documentation on the Language Problem which dealt with Esperanto issues.

Subscriptions (covering ten documents in the English series) are available from the Universala Esperanto-Asocio (UEA) Nieuwe Binnenweg 176, NL-3015 BJ Rotterdam, the Netherlands. Single issues cost USD2.50 or €2.50 respectively, plus 10% postage (min. USD1.60, €2.50).

Sandor Horvath in South Australia wrote for the *Greens SA* newsletter:

GLOBAL GREENS, LINGUISTIC IMPERIALISM & ESPERANTO

If you speak 3 languages you are trilingual

If you speak 2 languages you are bilingual

If you speak 1 language you are English

I am looking forward to my first big Greens Conference, an international one.

How will people from various countries be speaking to each other in Can-

berra and at future international meetings?

“English, of course. What’s your problem, mate?” I hear some people answer.

Here are — some admittedly leading — questions, I’d like you to ponder:

Why is there an international consensus about the need to protect biodiversity, but not many worry about saving the world’s languages?

Isn’t it unfair and discriminatory to expect Greens (and other people) to assume the load of learning our language, while avoiding it oneself?

Shouldn’t this load be shared equally?

Doesn’t English symbolise the “dark” side of globalisation? Money, domination, multinational corporation?

Shouldn’t English speakers make a linguistic effort when communicating with other cultures?

Wouldn’t a neutral language, which doesn’t belong to any particular culture, be better suited for that purpose?

Isn’t the 115 year old international language Esperanto the best example of a neutral, easy to learn language?

Doesn’t the AVE (Association of Green Esperantists) have more than 400 members from 50 countries who communicate in Esperanto?

Shouldn’t the aim to use an equal, neutral language be part of the Greens charter?

NEW TRANSLATION CONTEST 2001/2

Hazel Green sent us a text for use in this translation competition. It is the text of a letter. Readers of *Esperanto sub la Suda Kruco* are invited to send Esperanto translations of the text below. Translations must reach us by

June 10. A book prize will be given to each of the three best translations received. Send translations to <donald-broadribb@mac.com>, or by regular mail to Dr Donald Broadribb, PO Box 643, York WA 6302, Australia.

A Letter

5 March 2001

Dear Ms Twigg-Peterson,

If it is convenient, would you kindly send me three examples of your brochure Visitor Guide to the Australian National Botanic Gardens.

Mr Dimitar Hadjiev, a respected Esperantist from Bulgaria, wrote admirably about a visit he paid to the National Gardens in early February. Thanks to you, he was able to enjoy not only the gardens themselves, but also excellent information. Sadly, the written information is available only to those who understand English easily (according to his letter, though you may want to correct me about that.)

S-ro Hadjiev mentioned that he spoke to you about the possibility of making the Visitor Guide available in Esperanto, so that some visitors from

many different countries would be able to understand it. Within our association are many capable translators who would probably welcome the challenge to provide a good Esperanto version, and I would like to give them the opportunity.

I know you have been given the address of our president Jennifer Bishop, but sadly Jennifer has to be in England for a month because of a death in the family, so I am writing in her stead, with her permission.

I enclose a brochure about Esperanto.

Thank you very much for the work you do in making visitors from overseas welcome.

Yours sincerely,

Hazel Green

(Vice president, Australian Esperanto Association)

Bill Harmon's Stories

While I was serving aboard the USS Franklin d. Roosevelt during WWII, she visited Lisbon, Portugal on a sort of "good will" can in, as I recall, either 1945 or 1946. At the time I was "Captain's Writer" on that ship, a sort of head secretary/stenographer. I had a lot of free time in port as a result, and I went ashore with the first liberty party and immediately telephoned several local Esperantists.

They invited me to a special club meeting that evening, but insisted that I meet them at a certain street corner near the docks from which they would lead me to the meeting. It seemed very mysterious, especially when after dodging around several narrow streets and doubling back once we arrived at a narrow wooden door with an eyehole in the centre, on the third floor of a very run-down building. One of the local Esperantists knocked in a sort of code, the eyehole cover opened and we were carefully inspected. Then the door opened and we entered to find seven or eight Esperantists of various ages gathered around a long table with glasses of wine in front of them. I was warmly welcomed — I was in uniform, however, and I noted a certain hesitancy in several of the handshakes.

More and more curious about all the secrecy, I finally asked one Esperantist whom I already knew through correspondence — I believe it was Carlos de Jesus, who later immigrated to the Boston area — and was told that the secrecy was very necessary in order to stay out of jail. Portugal at that time was under the heavy-handed rule of Salazar, who apparently considered Esperanto some sort of Communist Jewish conspiracy (as did Stalin and Hitler). Meetings of three or more persons

were strictly forbidden without a special permit, which of course would never be issued to Esperantists; hence the meeting was illegal.

So we passed a merry, lively and very interesting evening until just before curfew time (yes, there was a curfew at midnight!) and as the meeting place was fairly close to the dock, I walked back to the ship accompanied by several of the Esperantists.

The next day, I typed up an announcement for the Captain setting forth regulations for civilian visits to the ship while in Lisbon (we were there for about a week, as I recall). I immediately got on a land line and called my Esperantist contact and invited four (the maximum allowed for an enlisted man) to visit the ship two days later, which was a Sunday and I assumed they would be free. I arranged to meet them at the pier at a certain time that day and conduct them aboard.

The four Portuguese Esperantists, when they appeared, more resembled anarchists than Esperantists — long hair, beards, scruffy clothing and all. I just hadn't taken special note of their appearances during our earlier meeting. They were all excited and happy to be visiting this great warship — the FDR was perhaps the largest vessel in the U.S. Navy at the time, an aircraft carrier almost 1000 feet¹ in length. But when we went up the gangway, the Officer of the Deck at the top held us up, took me aside, and asked me how I knew these individuals — I believe he referred to them as “these strange-looking civilians.”

I explained briefly that they were fellow Esperantists and that I had promised to show them the ship. I mentioned to the OOD (with fingers crossed behind my back) that they actually represented a much larger group of Esperantists, some of whom were very influential people, and that it would be a big mistake to refuse to let this group aboard. The OOD pondered this a bit, glanced over at the long line pressing to get aboard, then said that yes, they could come aboard, but they must stay together and with me at all times, and limit their visit to the hangar deck and the flight deck. I agreed, and we went on aboard so that I could show them at least part of the huge ship.

The day after the ship departed Lisbon I was working in my office when the Executive Officer came in, shut the door, and said he wanted to talk to me privately. Apparently the OOD had reported to him the visit of the four scruffy-looking Portuguese under my aegis, suggesting that perhaps Naval Intelligence would be interested in why I brought them aboard. The Exec, who knew me very well, had simply thanked the OOD and said that he would handle it. The Exec asked whether I knew if any of them were Communists; I replied that I had no knowledge of it if they were, but that they certainly weren't supporters of Salazar.

The Exec just smiled and said he thought that there were probably a lot of Portuguese in that same category, and that no more would be said about the visit. I have to admit that I was sweating over this — it

¹ 305 metres. — Ed.

could have caused me a lot of trouble. But I know that the Exec knew that I had held Esperanto classes on the ship, which were attended by some of his fellow officers as well as enlisted members of the crew, so he didn't share Salazar's fear of the International Language, and I suspect he himself had little use for the dictator Salazar.

[Reprinted from *Esperanto USA*
1/2001]

FOR THE BEGINNER

by Donald Broadribb

Those Pesky Verbs: The Future

The verb system in virtually all languages is one of the most difficult things for outsiders to learn, and English is among the prime examples of this. But because we have grown up with English verbs, we usually have only a vague notion of how tangled the system is. Only when we come to express ourselves in Esperanto do we discover that much we are used to is peculiar to English.

Future verbs: English has no single way of expressing the future, but Esperanto has. So consider these examples:

I'll send her a note tomorrow = **Mi sendos** al ŝi noton morgaŭ.

I'll be having lunch with her tomorrow = **Mi lunĉos** kun ŝi morgaŭ.

I said I'd be having lunch with her today = **Mi diris ke mi lunĉos** kun ŝi hodiaŭ.

Would you lunch with me tomorrow? = **Ĉu vi lunĉos** kun mi morgaŭ?

If **you would give** her my e-mail address when **you see** her tomorrow, **I'd be grateful**. = Se **vi donos** al ŝi mian e-poŝtan adreson morgaŭ kiam **vi renkontos** ŝin, mi **estos** dankema.

In each instance, although English uses variously *will*, *shall*, *would* in these sentences, Esperanto uniformly uses simply *-os*.

The basic principle is that Esperanto is concerned with the time being expressed by the verb. In each instance above, the time involved is subsequent to the current time, so the future tense, *-os*, is used.

It is worth keeping in mind that this applies to the presumed time in the sentence. In *I said I'd be having lunch with her today*, the phrase *I'd be having lunch* is taken to be a quotation of what was said, even though no quotation marks are used. This is normal in Esperanto. The first rule of thumb is: if what you say is a quotation, whether an exact quotation or a paraphrase, the verb to be used is the one that would actually have been used at the time of the quotation.

The second rule of thumb, then, is that you cannot just translate an English sentence word for word, you must consider its meaning and recast that meaning in Esperanto.

The third rule of thumb is one that we have met previously: whenever at all possible, use the simplest form of a verb that you can. English delights in complicated verb forms, "I'll be having lunch" for example. Esperanto considers these bad style and often misleading. *To lunch* = *lunĉi*, thus the simple expression *mi lunĉos* translates what is really a very cumbersome English expression. [db]